

Woensdag 17 april 2013

- indicaties over het verwachte economische rendement van overheidsinvesteringsprojecten buiten defensie met aanzienlijke budgettaire gevolgen (artikel 4, lid 1, van het dossier-Ferreira);

8. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Europese Raad, de Raad, de Commissie, de Europese Centrale Bank, het Europees Stabiliteitsmechanisme en het Internationaal Monetair Fonds.

P7_TA(2013)0176

Jaarverslag 2011 van de Europese Centrale Bank

Resolutie van het Europees Parlement van 17 april 2013 over het jaarverslag 2011 van de Europese Centrale Bank (2012/2304(INI))

(2016/C 045/05)

Het Europees Parlement,

- gezien het jaarverslag 2011 van de Europese Centrale Bank,
 - gezien artikel 284 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU),
 - gezien artikel 15 van de statuten van het Europees Stelsel van Centrale Banken en van de Europese Centrale Bank,
 - gezien zijn resolutie van 2 april 1998 over democratische verantwoording in de derde fase van de EMU ⁽¹⁾,
 - gezien zijn resolutie van 1 december 2011 over het jaarverslag 2010 van de Europese Centrale Bank (ECB) ⁽²⁾,
 - gezien artikel 119, lid 1, van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie economische en monetaire zaken (A7-0031/2013),
- A. overwegende dat de reële groei van het bbp in de eurozone in 2011 1,5 % beliep, hetgeen neerkomt op een teruggang ten opzichte van de 1,9 % in 2010; overwegende dat verschillende lidstaten gedurende diezelfde periode te maken kregen met een ernstige economische teruggang;
- B. overwegende dat de werkloosheid in de eurozone van 10 % eind 2010 is gestegen tot 10,7 % aan het einde van 2011; overwegende dat de jeugdwerkloosheid gedurende diezelfde periode sterk is opgelopen;
- C. overwegende dat er in de eurozone sinds 1999 14,4 miljoen nieuwe banen zijn bijgekomen, vergeleken bij ca. 10,7 miljoen in de Verenigde Staten;
- D. overwegende dat de ECB de rente in 2011 tweemaal (telkens met 25 basispunten) heeft verhoogd, namelijk in april en juli, en deze aan het eind van het jaar twee keer (opnieuw telkens met 25 basispunten) heeft verlaagd, namelijk in november en december;
- E. overwegende dat de gemiddelde inflatie in de eurozone in 2011 2,7 % beliep, een stijging ten opzichte van de 1,6 % in 2010, en dat het M3-groeiempo in 2011 1,5 % bedroeg, een daling ten opzichte van de 1,7 % in 2010;
- F. overwegende dat het geconsolideerd financieel overzicht van het Eurosysteem eind 2011 uitkwam op een bedrag van 2.735 miljard euro, een stijging met circa 36 % over 2011;
- G. overwegende dat de ECB haar eerste driejarige langerlopende herfinancieringstransactie (LTRO) op 21 december 2011 heeft gelanceerd, en dat daarmee een bedrag van 489,2 miljard euro aan driejaarsleningen was gemoeid;
- H. overwegende dat de groei van de kredietverlening in de particuliere sector sterk vertraagde, namelijk van 1,6 % in 2010 tot 0,4 % in 2011, en dat de leningen aan de particuliere sector terugliepen van 2,4 % in 2010 tot 1,2 % in 2011;

⁽¹⁾ PB C 138 van 4.5.1998, blz. 177.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2011)0530.

Woensdag 17 april 2013

- I. overwegende dat zowel het ruim monetair aggregaat (M3) als de jaarlijkse groei van de kredietverlening aan de particuliere sector in het laatste kwartaal van 2011 een scherpe vertraging te zien gaven;
- J. overwegende dat het eind 2011 in het kader van het Programma voor de effectenmarkten uitstaande bedrag aan obligaties 211,4 miljard euro beliep;
- K. overwegende dat de over het jaar 2011 aan het Eurosysteem in onderpand gegeven zekerheden voor het grootste deel bestonden uit niet-verhandelbare activa, namelijk voor 23 % van het totaal, terwijl de hoeveelheid niet-verhandelbare effecten in combinatie met door activa gedekte waardepapieren ruim 40 % van de in totaal in onderpand gegeven activa vertegenwoordigde;
- L. overwegende dat de gemiddelde bruto-overheidsschuld van 85,6 % tot 88 % van het bbp is opgelopen en dat het totale overheidstekort van 6,2 % tot 4,1 % van het bbp is teruggevallen; overwegende dat sommige landen in de eurozone met toenemende tekorten te maken kregen;
- M. overwegende dat in artikel 282 van het VWEU is bepaald dat de primaire doelstelling van de ECB erin bestaat de prijsstabiliteit te handhaven en dat de ECB het algemene economische beleid van de Unie moet ondersteunen zonder afbreuk te doen aan de prijsstabiliteit, en tevens overwegende dat de ECB specifieke taken zijn toegewezen met betrekking tot het Europees Comité voor systeemrisico's (ESRB);
- N. overwegende dat een lage inflatie de beste bijdrage is die het monetaire beleid kan leveren aan het creëren van gunstige omstandigheden voor economische groei, het scheppen van banen, sociale cohesie en financiële stabiliteit;
- O. overwegende dat de ECB Europese banken in december 2011 en februari 2012 via langerlopende herfinancierings-transacties voor meer dan 1 biljoen euro — respectievelijk voor 489 en 529,5 miljard euro — aan laagrentende leningen met een looptijd van 3 jaar en een rente van 1 % heeft verstrekt;
- P. overwegende dat nog geen rekening is gehouden met de aanbevelingen van het Europees Parlement in zijn eerdere resoluties over de jaarverslagen van de ECB ten aanzien van de transparantie van de stemmingsuitslagen en de publicatie van beknopte vergadernotulen;
- Q. overwegende dat prijsstabiliteit een essentiële voorwaarde is om buitensporige inflatie te voorkomen;
- R. overwegende dat instandhouding van de kredietstroom naar het mkb van bijzonder groot belang is omdat 72 % van de werknemers in de eurozone bij mkb-bedrijven in dienst zijn en er bij deze bedrijven in brutotermen beduidend meer banen worden gecreëerd (en verloren gaan) dan bij grote ondernemingen;

Monetair beleid

1. prijst de proactieve houding waarvan de ECB in 2011 en 2012 blijkt heeft gegeven toen de risico's voor de stabiliteit van de eurozone fors opliepen;
2. is ingenomen met de politiek die de ECB in deze crisistijden voert, zowel in termen van monetair beleid als wat betreft de maatregelen die zij neemt om de financiële markten te stabiliseren;
3. constateert dat de vrees voor inflatie op middellange termijn en de besluiten van april en juli 2011 tot verhoging van de basisrentetarieven van de ECB — naast andere factoren — kunnen hebben bijgedragen tot een beleidsgeïnduceerde stijging van de door financiële intermediairs aangerekende risicopremies en derhalve tot het vertragen van de kredietgroei, waardoor het toch al lusteloze economische herstel dat in het eerste kwartaal van 2011 werd waargenomen, nog verder verzwakte; erkent dat er op dat moment sprake was van een opleving van de economische activiteit en stijgende prijzen, waardoor de ECB op middellange termijn opnieuw voor inflatie vreesde;
4. is ingenomen met het latere besluit om deze verhogingen eind 2011 weer terug te draaien en met de bijkomende renteverlaging in 2012, alsook met de uitzonderingsmaatregelen die zijn genomen om te bewerkstelligen dat het monetaire beleid beter doorwerkt in de economie;
5. merkt op dat de toename van de inflatie in 2011 voornamelijk het gevolg was van o.a. de stijgende energieprijzen en — in veel mindere mate — van de opgelopen voedsel- en andere grondstofprijzen;
6. geeft zich rekenschap van de inspanningen die de ECB levert om de markten te helpen stabiliseren, met name via het Programma voor de effectenmarkten (SMP) en door middel van driejarige LTRO's en OMT's, maar wijst erop dat een structurele oplossing voor de crisis nog niet in zicht is;

Woensdag 17 april 2013

7. merkt op dat het SMP de druk op de financieringskosten heeft helpen verlichten voor lidstaten van de eurozone die te maken kregen of af te rekenen hadden met ernstige moeilijkheden wat betreft hun financiële stabiliteit; merkt op dat de liquiditeitsverkrappende operaties die ten doel hadden deze aankopen te neutraliseren, tot gevolg hadden dat de omvang van de overtollige reserves werd teruggedrongen, hetgeen er tot op zekere hoogte toe heeft bijgedragen dat het beleid om weer greep te krijgen op het Eonia-tarief (Euro Overnight Index Average) succes had;
8. erkent dat de beide driejarige LTRO-operaties weliswaar zeer effectief zijn gebleken in het voorkomen van een kredietcrisis, maar dat er nog vraagtekens kunnen worden gezet bij het vermogen van de financiële sector om de van de ECB ontvangen leningen terug te betalen; wijst erop dat de resultaten in termen van kredietgroei onbevredigend zijn gebleken; merkt op dat het besluit om de eerste driejarige LTRO-transactie op 21 december 2011 van start te laten gaan samenviel met de afbouw van het SMP-programma; begrijpt dat de ECB geen enkele van haar transacties als rechtstreekse financiering van overheidsschulden beschouwt;
9. verzoekt de ECB in haar maandverslag de cijfers te publiceren met betrekking tot de per lidstaat uitgesplitste bedragen aan overheidsschuldpapier die door financiële instellingen als onderpand worden gedeponneerd;
10. wijst erop dat de overdracht van risico's van banken en overheden in moeilijkheden naar de balans van de ECB ertoe heeft geleid dat de ECB-balans momenteel overeenkomt met ruim 30 % van het bbp van de eurozone; onderstreept dat driejarige LTRO's geen fundamentele oplossing voor de crisis bieden;
11. geeft uiting aan zijn diepe bezorgdheid omtrent de oplopende liquiditeitsoverschotten die zich gedurende heel 2011 hebben gemanifesteerd, in het bijzonder in het tweede halfjaar, en die voortkomen uit een gebrek aan vertrouwen tussen de banken en te weinig kredietverstrekking aan de reële economie, hetgeen toe te schrijven is aan de onzekerheid als gevolg van de economische stagnatie en de overmatige schuldenlast van de overheids- en particuliere sector in sommige lidstaten; wijst erop dat deze situatie, die duidt op risico's welke het ontstaan van een liquiditeitsval in de hand kunnen werken, ten koste gaat van de doelmatigheid van het gevoerde monetaire beleid;
12. merkt op dat het feit dat het aantal swaplijnen met andere centrale banken, alsook het gebruik van basisherfinancieringstransacties, van herfinancieringstransacties voor de middellange en lange termijn met volledige toewijzing tegen vaste rentes, en het gebruik van de marginale beleningsfaciliteit en de depositofaciliteit zich gedurende heel 2011 op zeer hoge niveaus handhaafden, erop wijst dat het monetaire transmissiemechanisme en de interbancaire kredietmarkt in de eurozone zwaar onder druk stonden;
13. is bezorgd over de zeer omvangrijke bedragen die in 2011 bij wijze van noodliquiditeitsbijstand (zgn. ELA-faciliteiten) met instemming van de ECB ter beschikking zijn gesteld door de nationale centrale banken, en verlangt nadere opheldering en aanvullende informatie omtrent de precieze omvang van dergelijke faciliteiten en omtrent de onderliggende operaties en de daaraan verbonden voorwaarden;
14. merkt op dat de voor bedrijven en huishoudens beschikbare kredithoeveelheid nog steeds ver onder de niveaus van vóór de crisis ligt en dat de groei daarvan in 2011 ook is vertraagd; onderstreept dat een en ander, in combinatie met het feit dat op 28 september 2012 voor een bedrag van 315,754 miljoen euro in de depositofaciliteit was ondergebracht, voor de ECB terecht aanleiding vormde om te besluiten de rentevoeten voor de marginale beleningsfaciliteit, de basisherfinancieringstransacties en de depositofaciliteit te verlagen;
15. neemt kennis van de maatregelen van de ECB ter versoepeling van de zekerheidsvereisten en van haar standpunt ten aanzien van de zekerheidsregels voor effecten op onderpand van activa (ABS), aangezien deze sterk zijn gecorreleerd met leningen voor huishoudens en mkb-bedrijven;
16. is echter verontrust over de grote hoeveelheden niet-verhandelbare activa en door activa gedekte waardepapieren die nog steeds bij wijze van onderpand aan het Eurosysteem worden aangeboden in het kader van zijn herfinancieringstransacties; verzoekt de ECB informatie te verstrekken over de vraag welke centrale banken dergelijke waardepapieren hebben geaccepteerd en nader aan te geven welke methoden voor de waardering van de diverse activa — ook voor probleemactiva — zijn gebruikt;
17. is van mening dat er in termen van zekerheidsvereisten dezelfde normen moeten gelden voor nationale als voor regionale overheidsobligaties wanneer het regio's betreft met eigen wetgevings- en fiscale bevoegdheden, aangezien beide categorieën obligaties van wezenlijke invloed zijn op de correcte transmissie van het monetaire beleid van de ECB;
18. onderstreept dat instellingen die van de centrale bank buitengewone liquiditeitssteun hebben ontvangen, aan voorwaarden moeten worden onderworpen in die zin dat zij er zich bijvoorbeeld toe moeten verbinden meer krediet te verstrekken op basis van beleningsdoelstellingen ten behoeve van de reële economie, met name voor mkb-bedrijven en huishoudens, want als dit achterwege blijft, hebben dergelijke maatregelen wellicht geen effect;

Woensdag 17 april 2013

19. verzoekt de ECB om in nauw overleg met de regeringen van de lidstaten, de bevoegde nationale toezichhoudende autoriteiten en de Commissie de mogelijkheden te onderzoeken tot toepassing van een systeem zoals het door de Bank of England in samenwerking met de Britse schatkist ontwikkelde MERLIN-programma voor het bepalen van de voorwaarden — bijvoorbeeld in de vorm van beleningsdoelstellingen voor mkb-bedrijven — die moeten worden verbonden aan de beschikbaarstelling van bijzondere centralebankfaciliteiten;
20. waarschuwt dat indien niet aan de nodige voorwaarden wordt voldaan, uitzonderingsmaatregelen zoals driejarige LTRO's niet alleen hun doel kunnen voorbyschieten, maar de volatiliteit kunnen doen toenemen en de vorming van zeepbellen op de financiële markten kunnen bevorderen, dan wel het afbouwen van schulden kunnen faciliteren zonder dat daar zinvolle compensaties in termen van kredietverlening tegenoverstaan; dringt er derhalve bij de ECB op aan zorgvuldig te analyseren welke effecten, zowel gewenste als ongewenste, deze of andere maatregelen kunnen bewerkstelligen;
21. erkent dat de ECB manieren moet zoeken om de kmo's rechtstreeks te bereiken aangezien het monetaire transmissiemechanisme niet naar behoren functioneert; wijst erop dat soortgelijke kmo's in de eurozone momenteel niet dezelfde toegang tot leningen hebben, ook al zijn de economische vooruitzichten en risico's vergelijkbaar; verzoekt de ECB een beleid van directe aankoop van kwaliteitsvolle geëffectiseerde leningen voor kmo's te voeren, met name voor een aantal lidstaten waar het monetaire transmissiemechanisme niet functioneert; onderstreept dat dit beleid zowel in omvang als in tijd beperkt moet blijven, en zorgvuldig moet worden beveiligd en gestuurd om risico's voor de balans van de ECB te voorkomen;
22. onderstreept dat dergelijke voorwaarden rechtstreeks moeten worden gekoppeld aan de economische voordelen die banken worden verleend in de vorm van niet-conventionele monetairbeleidsmaatregelen en reddingsprogramma's, en wel door ervoor te zorgen dat de door die maatregelen ontstane nieuwe inkomsten zullen resulteren in meer kredietverschaffing;
23. merkt op dat het gevoerde monetaire beleid ten dele verantwoordelijk is voor het ontstaan van activazeepbellen, gelet op de onhoudbare kredietgroei in de jaren die aan de crisis voorafgingen, ook al was de prijsstabiliteit gewaarborgd; onderstreept het belang van activaprijsontwikkelingen en van de kredietdynamiek als indicatoren voor de bewaking van de financiële stabiliteit;
24. herinnert aan zijn in het kader van het RKV IV-onderhandelingsproces ingenomen standpunt dat er aanvullende voorwaarden moeten worden opgelegd aan instellingen die van de ECB liquiditeitssteun hebben ontvangen;
25. is van mening is dat het TARGET II- vereveningssysteem van cruciaal belang is geweest voor het behoud van de integriteit van het financieel systeem van de eurozone; merkt echter op dat de significante onevenwichtigheden binnen TARGET II wijzen op vergaande fragmentatie van de financiële markten binnen de eurozone en op voortdurende kapitaalvlucht in lidstaten die te maken hebben of dreigen te worden geconfronteerd met ernstige moeilijkheden wat hun financiële stabiliteit betreft;
26. complimenteert de ECB en het Eurosysteem met het feit dat het jaarverslag 2011 meer transparantie laat zien met betrekking tot het TARGET II-systeem; verzoekt de ECB en het Eurosysteem maandelijks statistieken te publiceren omtrent de ontwikkeling van het systeem;
27. is van mening dat het TARGET II-systeem van essentieel belang is voor de goede werking van de euro;
28. wijst erop dat er voor de eurozone interessante lessen te trekken zijn uit het onderzoek naar het functioneren van de betalingsbalanssystemen in andere federale monetaire unies zoals de Verenigde Staten;
29. verzoekt de ECB en de Commissie na te gaan of de artikelen 129, lid 3, en 129, lid 4, van het VWEU een passende rechtsgrondslag kunnen bieden voor verbetering van de algehele transparantie en gedetailleerdheid van de geconsolideerde balans van het Eurosysteem;

De economische crisis en de ECB

30. roept de ECB ertoe op het wetsbesluit inzake het OMT-programma openbaar te maken om de details en implicaties daarvan diepgaander te kunnen analyseren;
31. is ingenomen met de toezegging van de ECB om voor in het kader van eventuele toekomstige OMT-programma's aangehouden activa een gelijkgerichte status te waarborgen, alsook met het feit dat zij er de nadruk op legt dat alle OMT-inkoopverrichtingen worden geneutraliseerd om buitensporige reserves weg te werken; onderkent tegelijkertijd de problemen die met dergelijke neutralisatiemaatregelen gepaard gaan, en onderstreept de noodzaak deze nauwlettend te volgen en de effecten ervan te evalueren; is van mening dat het OMT-programma wellicht tegemoetkomt aan de behoeften van de landen wier reddingsplan nagenoeg voltooid is en die hun eigen schuldpapieremissies weer aan het hervatten zijn;

Woensdag 17 april 2013

32. wijst erop dat de huidige crisis zorgwekkend is omdat zij de zware inspanningen die de lidstaten zich getroosten om hun begroting op orde te brengen en crisisstrategieën uit te werken, dreigt te ondermijnen; merkt op dat de ernstige economische neergang die zich momenteel in diverse lidstaten van de eurozone voltrekt negatieve economische en budgettaire gevolgen heeft, bijvoorbeeld op het stuk van de belastinginkomsten en sociale uitgaven in die landen, waardoor hun overheidsschuld steeds grotere proporties aanneemt;

33. wijst erop dat staatsobligaties en financiële instellingen aan persistente zwakheden onderhevig zijn en dat de negatieve terugkoppelingseffecten tussen staatsobligaties en banken alleen kunnen worden doorbroken middels begrotingsconsolidatie en kapitalisatie van de banksector, in combinatie met een klimaat van economische groei;

34. is van mening dat een van de oorzaken van de onhoudbaarheid van de overheidstekorten in sommige landen van de eurozone gelegen is in de voortslepende economische recessie, die resulteert in steeds meer werkloosheid en teruglopende belastinginkomsten; onderschrijft derhalve de opvatting dat maatregelen ter bevordering van groei en nieuwe werkgelegenheid de voornaamste prioriteit voor de Unie moeten zijn;

35. spoort ECB-president Draghi ertoe aan weer aansluiting te zoeken bij de door zijn voorganger Trichet geïnitieerde traditie om op de bijeenkomsten van de Eurogroep consequent de macro-economische onevenwichtigheden aan de orde te stellen, en met name de verschillen in productiviteit en loonsverhogingen die hebben geleid tot aanmerkelijke verschillen in concurrentiecapaciteit tussen de lidstaten;

36. is van mening dat het optreden van de ECB moet worden beoordeeld in de context van het huidige debat over de toekomst van de EMU; wijst erop dat het heeft aangedrongen op een uitbreiding van de begrotingscapaciteit van de EMU in het kader van de EU-begroting en op basis van specifieke eigen middelen (o.a. middels een belasting op financiële transacties), ter ondersteuning van de groei en de sociale cohesie en ter rechtzetting van de onevenwichtigheden, structurele ongelijkheden en financiële noodsituaties die rechtstreeks verband houden met de monetaire unie, zonder dat daarmee haar traditionele functies als financieringsbron voor gemeenschappelijke beleidsvormen mogen worden uitgehold; is van mening dat een dergelijke uitbreiding van de begrotingscapaciteit de samenstelling van de belemidmix in de EMU aanzienlijk zou verbeteren;

37. stelt vast dat de ECB aarzelt om haar eigen aandeel in de schulderstructureringsoperaties op zich te nemen, hetgeen ook geldt voor de obligaties die zij op de secundaire markt onder de nominale waarde heeft opgekocht; constateert dat de ECB tot dusver heeft gearzeld om hierover relevante informatie bekend te maken, met name over de prijs waartegen zij Griekse obligaties heeft opgekocht; begrijpt dat de ECB van oordeel was dat dit zou zijn neergekomen op een vorm van monetaire overheidsfinanciering;

38. brengt in herinnering dat de ECB zich bereid heeft verklaard in samenwerking met de nationale centrale banken en de regeringen van de lidstaten deel te nemen aan de ontwikkeling van een mechanisme dat ten doel heeft alle winsten die middels SMP-transacties worden gemaakt op voor monetaire doeleinden aangehouden Grieks overheidsschuld papier te gebruiken voor de afbouw van schuldposities; verzoekt de bovengenoemde partijen snel het nodige te doen om een dergelijk mechanisme op te zetten;

39. constateert dat de economische situatie in sommige economieën enorme kapitaalstromen genereert die de financieringsproblemen van die economieën nog verergeren en die op korte — en zelfs nog meer op lange — termijn onhoudbaar zijn; wijst erop dat deze onevenwichtigheden op grote schaal versturende gevolgen hebben gehad, die hebben geleid tot kostbare negatieve externe effecten en een probleem vormen voor de hele eurozone, waardoor de stabiliteit van al haar economieën in gevaar komt; deze onevenwichtigheden kunnen alleen worden verholpen middels een verrekende, algehele oplossing voor de crisis in de eurozone, die moet zijn gebaseerd op een solidaire en verantwoorde aanpak;

40. wenst dat een manier wordt gezocht om ervoor te zorgen dat de „Trojka”, waarvan ook vertegenwoordigers van de ECB deel uitmaken, democratische verantwoording verschuldigd is aan het Europees Parlement; wijst er met nadruk op dat de openbare hoorzittingen die hierover in het Parlement georganiseerd worden niet volstaan om democratische verantwoording te verzekeren;

41. verzoekt de ECB in het kader van de monetaire dialoog en in haar volgende jaarverslag een evaluatie achteraf op te maken van haar betrokkenheid bij de aanpassingsprogramma's en bij potentiële belangenconflicten die daaruit voortkomen, alsook met betrekking tot de vraag in hoeverre haar macro-economische veronderstellingen en scenario's toereikend zijn gebleken;

Woensdag 17 april 2013

Bankenunie

42. acht het dringend noodzakelijk om de bankunie — een project dat alleen mogelijk kan worden gemaakt middels een coherent samenstel van instrumenten, taken en algemene democratische controleregels — tot stand te brengen;
43. is van mening dat de voorgestelde bankunie — wil zij een oplossing kunnen bieden voor de inherente structurele tekortkomingen van de EMU en om de wijdverbreide afkalving van het normbesef een halt toe te roepen — gestalte zou moeten worden gegeven naar het model dat is gevolgd bij de eerdere hervorming van de financiële dienstensector van de Unie, met name bij de oprichting van de EBA, de ESMA, de Eiopa en het ESRB, en zou moeten voortborduren op de verbetering van het economisch bestuur in met name de eurozone, alsook op het nieuwe begrotingskader voor het Europees Semester, teneinde de bankensector in de Unie robuuster en concurrentiebestendiger te maken, het vertrouwen in de sector te vergroten en te zorgen voor omvangrijkere kapitaalreserves om te voorkomen dat de overheidsbegrotingen van de lidstaten in de toekomst nog moeten opdraaien voor de kosten van reddingsoperaties voor banken;
44. dringt erop aan dat het gemeenschappelijk toezichtsmechanisme (GTM) zo snel mogelijk wordt ingevoerd om de geloofwaardigheid van het bankstelsel van de eurozone te vergroten; wijst erop dat de verlening van toezichthoudende taken aan de ECB niet onverenigbaar is met de invoering middels de gewone wetgevingsprocedure van een toekomstige, ruimer geconcepioneerde architectuur die volledig losstaat van het monetaire beleid;
45. vindt het positief dat momenteel wordt toegewerkt naar de totstandbrenging van een gemeenschappelijk toezichtsmechanisme; wijst erop dat er behoefte is aan verbeterde voorstellen voor de sanering van het bankwezen en voor de invoering van een gemeenschappelijke afwikkelingsautoriteit en van depositogarantiestelsels, zodat het brede scala aan rechtsinstrumenten dat noodzakelijk is voor de instelling van een bankunie kan worden voltooid;
46. verzoekt de Commissie met voorstellen te komen voor een nieuw Europees afwikkelingsfonds en een Europees depositogarantiestelsel ter aanvulling op de toezichthoudende taken van de ECB;
47. acht het van het allergrootste belang dat er effectieve waarborgen worden ingevoerd om het ontstaan van principiële conflicten tussen het monetaire beleid van de ECB en zijn toezichthoudende bevoegdheden te voorkomen; onderstreept dat elke mogelijke aantasting van het monetaire beleidsgezag van de ECB of van haar toezichthoudende bevoegdheden op grond van monetaire beleidsmotieven moet worden uitgesloten door het instellen van een adequaat mechanisme voor de opsporing en oplossing van potentiële conflicten;
48. wijst met nadruk op de problemen waarmee het bankunieproject te kampen heeft als gevolg van het voortbestaan van de economische crisis, die een proces genereert waarbij banken hun activiteiten hernationaliseren; is van mening dat dit ten koste zou kunnen gaan van de opzet en het functioneren van de interne markt;
49. merkt op dat het debat over de bankunie, dat ten doel heeft een stabiel en veerkrachtiger financieel systeem tot stand te brengen, sterk doordrongen is van de noodzaak om binnen de banksector een gecompartmenteerd en institutioneel afgebakend systeem te ontwikkelen en te introduceren, dat o.a. is geïnspireerd op de aanbevelingen van de OESO en het Vickers- en het Liikanen-rapport, alsook van de noodzaak de schaduwbankensector integraal te reguleren;
50. is van mening dat alle lidstaten die deelnemen aan het GTM daarbij met gelijke rechten en verantwoordelijkheden moeten worden betrokken;
51. is van mening dat het Europees Parlement moet worden geraadpleegd bij de benoeming van de leden van de Raad van bestuur van de ECB;
52. onderkent het belang van het door de EBA ontworpen gemeenschappelijk rulebook voor het behoud van de cohesie binnen de interne markt;

Institutionele aangelegenheden

53. betreurt het gebrek aan transparantie omtrent de manier van werken en het gebrek aan toerekenbaarheid en democratische controleerbaarheid van de Trojka; is van mening dat dergelijke organen waarbij de ECB en/of de Commissie zijn betrokken, nu en in de toekomst zowel aan het Europees Parlement als aan de nationale parlementen op hun respectieve niveaus verantwoording moeten afleggen;
54. onderstreept de noodzaak om de reguliere monetaire dialoog tussen de ECB en het Parlement veel efficiënter te maken en wijst er in het bijzonder op dat de leden van het Europees Parlement onvoldoende feedback krijgen over de resultaten en de implementatie van hun tijdens de dialoog geopperde voorstellen en ideeën; verzoekt de ECB op een webpagina haar antwoorden te publiceren op de schriftelijke vragen die haar door leden van het Europees Parlement zijn voorgelegd; verzoekt de ECB op de jaarverslagen van het Parlement over de ECB uitvoerig commentaar te leveren in de jaarverslagen die zij in aansluiting daarop uitbrengt;

Woensdag 17 april 2013

55. roept de ECB ertoe op de beknopte notulen van de vergaderingen van haar Raad van bestuur te publiceren, met inbegrip van de gevoerde discussies en van de stemmingsuitslagen, en betere toegang te verschaffen tot de documenten en beleidsprocedures van de ECB;
56. begrijpt dat besluiten in de meeste gevallen bij consensus worden genomen;
57. benadrukt dat het Parlement zijn rol als wetgever volledig zal vervullen bij alles wat te maken heeft met banktoezicht; benadrukt dat de ECB meer democratische verantwoording moet afleggen, gezien haar nieuwe toezichthoudende taken en haar betrokkenheid bij de programma's van de Trojka, en — meer in het algemeen — gelet op haar prominente rol bij de bestrijding van de crisis;
58. wijst erop dat een herziening van het Verdrag in het licht van de nieuwe taken van de ECB op het gebied van prudentieel toezicht niet mag worden uitgesloten, teneinde recht te doen aan het evolutieve karakter van de institutionele structuur van de EU, de verantwoordings- en controleproblemen die dringend om een oplossing vragen en de uitdagingen die met de verdieping van de Unie gepaard gaan;
59. dringt er bij de Raad van bestuur van de ECB op aan zijn regels met betrekking tot belangenconflicten en afkoelingsperiodes voor leden van het hoger management van de ECB duidelijk te verbeteren en een register bij te houden van de bijeenkomsten tussen hogere ECB-functionarissen en relevante belanghebbenden;
60. is ernstig bezorgd over het feit dat er in de ECB-directie geen vrouwen zetelen, een situatie die indruist tegen de in het Verdrag neergelegde beginselen inzake gelijkheid van mannen en vrouwen (artikelen 2, 3 en 8 van het VEU, alsmede artikel 21 van het Handvest van de grondrechten), waardoor de burgers het gevoel krijgen dat de ECB ver van hen afstaat en er een contradictie ontstaat met de aanbevelingen van de Commissie en het Parlement tot verbetering van de gendergelijkheid in hoge economische bestuursorganen;
61. dringt erop aan dat, mocht de ECB — zelfs op tijdelijke basis — uiteindelijk uitgroeien tot de enige toezichthouder voor banken in de eurozone, het Parlement een duidelijke rol dient te krijgen bij de benoeming van de leden van de Raad van toezicht;
62. dringt aan op verruiming van de bevoegdheden van het Europees Parlement om in geval van ernstig wangedrag een aanklachtprocedure te kunnen instellen tegen een lid van de Raad van bestuur van de ECB;

o

o o

63. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de Eurogroep en de Europese Centrale Bank.
-